

St. Martinus Geloofsgemeenschap Epe-Heerde

Nieuwsbrief nr. 7, juli/augustus 2017

Op eigen kracht

Christus leert de mens dat er in hem iets is dat hem verheft boven dit leven met zijn zorgen, angsten en lusten. Iemand die de leer van Christus heeft leren kennen, ervaart hetzelfde als een vogel zou ervaren die eerst helemaal niet weet dat hij vleugels heeft en dan opeens doorheeft dat hij kan vliegen, dat hij vrij is en dat hij nergens bang voor hoeft te zijn.

Leo Tolstoj

Agenda komende periode:

Dag	Datum	Tijd	Wat/wie
Zondag	02 juli	10.00 u.	Eucharistieviering , in Vaassen, pastor Hofstede
Zaterdag	08 juli	18.30 u.	Eucharistie , in Vaassen, pastoor Daggenvoorde en diaken den Hartog
Dinsdag	11 juli	18.30 u.	Eucharistie , in Epe, pastoor Daggenvoorde
Zondag	16 juli	10.00 u.	Woco viering , in Vaassen, werkgroep Vaassen
Zondag	16 juli	12.30 u.	Doopviering in Vaassen, diaken den Hartog
Zaterdag	22 juli	18.30 u.	Eucharistie , in Vaassen, pater Boerkamp
Zondag	23 juli	10.00 u.	Gebedsviering , in Epe, werkgroep
Zondag	30 juli	10.00 u.	Woco viering , in Vaassen, pastor Kantoci
Zaterdag	05 aug.	18.30 u.	Eucharistie , in Vaassen, pastoor Daggenvoorde
Zondag	13 aug.	10.00 u.	Eucharistie , in Vaassen, pastoor Daggenvoorde
Zaterdag	19 aug.	08.30 u.	Woco viering , in Vaassen, pastor Kantoci
Zondag	20 aug.	10.00 u.	Gebedsviering , in Epe, werkgroep
Dinsdag	22 aug.	19.45 u.	Sociaal Kafhé , startavond
Zondag	27 aug.	10.00 u.	Eucharistie , in Vaassen, pastor Hofstede

Zaterdag	02 sept.	18.30 u.	Woco viering , in Vaassen, werkgroep Vaassen
Dinsdag	05 sept.	19.45 u.	Sociaal Kafhé .

Sociaal Kafhé

20 Juni was de slotavond van dit seizoen in het sociaal kafhé.

Voor het nieuwe seizoen zijn er al wat data gepland, steeds op de dinsdagavond:

Op 22 augustus is de start van het nieuwe seizoen van het Sociaal Kafhé.

De daaropvolgende data zijn; 05 september, 19 september, 17 oktober en 07 november.

Ik wens jullie een blijvend zonnige zomer toe in goede gezondheid.

Met vriendelijke groet,

Rina Buitendijk

Mobaye verlaten, (bijna) iedereen gevlucht naar Congo

De rebellenleider, die opvallender wijze uitsluitend Arabisch sprak, gaf in een gesprek met pater Olaf, opdracht om de kerk te ontruimen omdat het anders met geweld zou gebeuren. Zoals dat al in Bangui gedaan was en waar de gelovigen, die zich in de kathedraal hadden schuil gehouden, werden omgebracht.

Er werd tevens opdracht gegeven de reeds gevluchte mensen terug te laten komen en diegenen die er nog waren te overtuigen om te blijven omdat er geen reden was om te vluchten. De aanwezige priesters werd meegedeeld dat zij worden verdacht de tegenrebellanten te ondersteunen. Al met al een zeer bedreigende situatie.

Het volgende schrijft pater Olaf:

“Met deze dreiging, die ook verteld was aan de evangelische pastor, de Imam en de verantwoordelijken van het stadsbestuur, was voor ons een rode lijn overschreden. Om paniek te voorkomen zijn we nog een nacht gebleven. Wij hebben zij die bescherming in de kerk zochten verteld dat we de kerk onder druk van de rebellen morgen moeten sluiten. Wij hebben een laatste keer overnacht in de kerk, zonder bescherming van de blauwhelmen, met elkaar biddend dat de rebellen niet zouden gaan schieten. Ik heb die nacht weinig geslapen. 's Morgens hebben we een mis gevierd waarbij ongeveer 50 gelovigen aanwezig waren. Toen de katechisis Charles bij de mededelingen vertelde dat de komende weken er geen mis meer werd gevierd was het voor allen duidelijk dat nu ook de priesters weg gingen. Iedereen is toen op weg gegaan naar huis om te pakken en op weg te gaan naar de rivierkant.”

Blijven of gaan ?

Een duivels dilemma waar pater Olaf voor kwam te staan de afgelopen weken.

Hij schrijft daarover in zijn brief het volgende:

“Blijven of gaan wat is de juiste beslissing? De rebellen oefenen druk op ons uit om bij onze mensen erop aan te dringen dat zij terug komen of niet vluchten. Maar elke dag neemt de spanning toe. Vluchten is ook met veel risico's, je kunt nauwelijks iets meenemen, laat je huis en je bezittingen achter en gaat naar een vreemd land. Blijven of gaan wat wil God dat wij doen, was de vraag die de mensen ons stelde. Ik heb hen geantwoord: Jezus heeft allebei gedaan. Hij vluchte met zijn ouders naar Egypte om aan de moord door Herodes te ontkomen. En hij trad in de hof van Gethsemanie de soldaten, die hem kwamen gevangen nemen, tegemoet en beantwoordde geweld met geweldloosheid.

*Wat je ook doet, of je gaat of dat je blijft, God is met je.
Uiteindelijk zijn ook wij gegaan want het is ook zo dat als de priesters blijven er een signaal gegeven wordt van veiligheid.
Daarom zijn we gegaan: "Er is hier geen veiligheid meer".
En vanaf die dag is de bijna voltallige bevolking van Mobaye, en andere langs de rivier liggen de dorpen, naar de tegenoverliggende oever van de rivier de Congo gegaan.
Wat zeer doet is de gedachte dat wij kerk en pastorie onbeschermd hebben moeten achterlaten. We moeten met plunderingen en vernielingen rekening houden Maar toch geloof ik dat het de juiste beslissing was om te gaan. De toekomst zal het leren.
Dank für all Eure gebeten und Mut machende Worte."*

Trieste berichten uit de gemeenschap waarmee wij ons geregeld verbonden verklaren en die nu vooral onze steun extra hard nodig heeft. De angst om in verband met de ongeregelheden, even te wachten met giften is niet juist. Vooral nu bijna iedereen als vluchteling in een ander land zit zonder bron van inkomsten is er veel geld nodig voor voeding, kleding en gezondheidszorg.

Voor meer informatie of om op de hoogte te blijven van de situatie kunt u gebruik maken van de website olafcsp.wordpress.com

Voor uw giften NL68ABNA0531886905 t.n.v. Paters v.d. H.Geest B.van Breen

Bedankje

Op dinsdag 13 juni vierden we ons 60 jarig huwelijk. Wij hebben een fantastische avond gehad. Wij hebben veel kaarten, enveloppen met inhoud en bloemstukjes gekregen. Als afzender werden vaak alleen de voornamen, zonder achternaam of adres gebruikt, waardoor het moeilijk wordt om iedereen persoonlijk te bedanken. Daarom willen we iedereen graag via deze weg bedanken.

Met een vriendelijke groet,
Nico en Regien Bosma

Overleden

Op 3 juni 2017 is in de leeftijd van 90 jaar overleden Catharina Elisabeth Remkes. Zij woonde aan de Officiersweg in Epe.

Op 28 juni 2017 is overleden Wilhelmus Petrus Maria van Hout in de leeftijd van 77 jaar. Voordat hij wegens zijn ziekte naar een verpleeghuis moest verhuizen woonde hij samen met zijn echtgenote aan de Molenweg in Wissel. Hij was binnen onze geloofsgemeenschap zeer actief, onder andere jarenlang als lector en acoliet bij uitvaarten. Wij verliezen in hem een beminnelijke en zeer trouwe parochiaan. Zijn uitvaart is op maandag 3 juli om 15.00 uur in de St. Martinuskerk in Vaassen. Aansluitend volgt de crematie om 17.00 uur op Heidehof in Ugchelen.

Mogen zij rusten in vrede.

Overig nieuws:

Pastorale

Niet te geloven!

Veel dingen uit de Bijbel en ons christelijk geloof zijn ongelooflijk. Niet te geloven, laat staan te beredeneren. Zo ook b.v. de drie-eenheid. Ik schrijf deze Pastorale vlak voor de zondag van de drie-eenheid (Trinitatis) en vlak na een uitstapje naar de Adriatische kust van Italië. De lezers zitten terecht niet te wachten op een verslag van mijn reis, maar toch wil ik u/jou een bijzondere ervaring niet onthouden. Het is iets wat je niet kunt aannemen, terwijl toch veel mensen er heilig in geloven. Ik kwam terecht in het stadje Loreto niet ver van de stad Ancona. Het bleek een plek van bedevaart te zijn, vergelijkbaar met het Franse Lourdes. Waar komen de gelovigen op af in deze plaats op een heuvel in de regio Le Marche in Italië?

Het verhaal wil dat na 1291, toen de christenen na de kruistochten met geweld uit het Heilige land werden verjaagd door de moslims, het huis van Jozef en Maria in Nazareth is overgebracht door engelen naar Loreto. 'Nee, dat geloof ik niet' denk je dan als rechtgeaard protestant. Ook in de 13e en 14e eeuw waren er al mensen die dit verhaal te fantastisch vonden. Het zou dan ook best kunnen dat mensenhanden het huisje (of delen daarvan) hebben veiliggesteld en via het vasteland overgebracht naar deze vrome plaats, onder supervisie van de toenmalige Paus. En vanaf die tijd is het huisje, waar een basiliek omheen werd gebouwd, een bedevaartsoord geworden. Natuurlijk is het gebouw (en het verhaal) steeds mooier geworden in de loop van de tijd.

Het ligt prachtig aan een mooi plein en heeft alles wat de verering van de heilige madonna van Loreto mogelijk maakt door de duizenden mensen die er jaarlijks komen.

Met name Polen trof ik aan, vanwege het beeld van Paus Johannes Paulus 11 en het naar hem vernoemde plein iets verderop. En vooral omdat deze Poolse Paus de waarde van dit oord heeft onderschreven. En als de Paus het zegt.....

Tja, en dan beginnen je protestantse wortels zich te roeren. 'Dat geloof je toch niet?'

Basiliek Loreto

Natuurlijk wilde ik er meer van weten. Mijn fiets parkeerde ik buiten de kerk en ik ging er binnen. Een grote kerk, met veel mooie ramen en beelden en schilderijen met in het midden het huisje van Jozef en Maria. Net zoals het kleine kapelletje waarin Franciscus van Assisi zijn ommekeer heeft beleefd is opgeslokt door een kolossale kerk (vlak bij Assisi) zo is dit kleine huis uit Nazareth overvleugeld door de Basiliek. Zegt dat iets over de macht van de kerk t.o. eenvoudige gelovigen?

Hoe dan ook: ik merkte dat ik meer lette op de mensen die even met mij in het huisje vertoefden dan op de stenen en de madonna zelf. Mensen waren emotioneel, vielen op hun knieën en waren vol verwondering aanwezig.

Ik las op het altaarstuk de volgende tekst 'Hic Verbum Caro Factum Est'. 'Hier is het Woord vlees geworden'. Woorden die verwijzen naar Johannes 1. Maar wat gezegd wordt, is dus dat daar, in dat huis op die plaats het geheim van de incarnatie plaatsvond.

En ja, als je dat gelooft, dan is het inderdaad een heiligdom, een plek om stil te worden. Zelf denk ik dat dit wonder zich voltrokken heeft in Nazareth en niet ergens in Italië.

Het feit dat dit het huis van Jozef en Maria was, het stel dat verloofd was voordat ze op reis naar Bethlehem gingen, nodigt veel stellen uit om hier hun verloving te onderstrepen, en te vieren. Net als de verering van de talloze heiligen in de Katholieke kerk is het voor mij wel eens te veel gevraagd om allemaal te geloven. Aan de andere kant denk ik dat ik misschien iets meer van het mystieke van het katholieke geloof nodig heb om me aan zo'n bedevaartsoord over te geven.

Soms is iets niet te geloven en soms is het volksgeloof of zelfs bijgeloof. En soms is het fijn om samen met anderen vol eerbied je te buigen voor een mysterie en je geloof erdoor te laten voeden. Ieder die in de zomertijd her en der oude en nieuwe kerken bezoekt wens ik verwondering en eerbied toe, zodat het protestantse ons niet teveel hindert.

*Ds Bert Heslinga, predikant Protestantse gemeente Vaassen
(met toestemming overgenomen uit kerkblad Drieklank)*

SIGNALEN – Over roze zaterdag en vrijgemaakte vrouwen

Commotie in het altijd gezellige Brabant: rondom de Sint Jan in Den Bosch was de sfeer afgelopen week om te snijden. Waar de katholieke bisschop De Korte eerst een oecumenische gebedsviering op Roze Zaterdag nog had goedgekeurd, trok hij die permissie later weer in. De commotie, vooral onder de meer behoudende gelovigen en priesters, was te groot om het evenement in de kathedraal doorgang te laten verlenen. Op internet en in de media buitelde men over elkaar heen: “slappe hap”, “terug naar de middeleeuwen” en “taliban-gedrag”, zo viel er te lezen en een regen aan nieuwe uitschrijvingen was het gevolg.

Nu ken ik de bisschop redelijk goed maar veel van bovenstaande termen gaan volgens mij in deze zaak niet op. Bisschop De Korte heeft goed geluisterd en daar vanuit zijn gezag een conclusie aan gebonden, zoals een goed pastor behoort te doen: dienstbaar zijn aan de gemeenschap, ook al wil diezelfde gemeenschap een andere koers dan je zelf wil. Dienend leiderschap, in navolging van hoe Christus het voordeed, zo dunkt me.

Wat de bisschop (de beste die we in dit land hebben) eveneens goed deed? Hij liet zich niet provoceren. De kerk, of de kerkdienst, mag nooit een middel worden om de eigen mening op te dringen. Voorbeeldje: als kandidaat-predikant kwam ik eens op gesprek bij een kerkenraad waar vrijwel als eerste werd vermeldt: ‘onze vorige predikant was voluit homo en daar zijn we heel erg trots op’. Toen was voor mij de kous gelijk af. Wat een treurigheid, dacht ik, als je kerk-zijn terugbrengt tot wat allemaal wel en niet mag. Als je je eigen vrijzinnigheid of conservatisme zo etaleert als het enige ware.

Hoe het ook kon werd in diezelfde week ook voorgedaan in de Vrijgemaakte Kerk. Daar werd, in goed overleg van 12 jaar en zorgvuldige Bijbelstudie, besloten om vrouwen toe te laten tot het ambt van predikant en ouderling. In 2013 werd er nog tegengestemd onder het mom dat de woorden van Paulus (over het spreken en onderwijzen van vrouwen in samenkomsten, red.) ook vandaag de dag nog steeds autoriteit hebben. Maar was dat de vraag eigenlijk wel? Een andere invalshoek werd gekozen: kun je één gebod destilleren uit een Bijbeltekst die voor zoveel verschillende interpretaties vatbaar is? Nee, zo concludeerden de Vrijgemaakte kerkvergadering. Dat maakte de weg vrij voor de vrouw in het vrijgemaakte ambt. In alle eenvoud. Geen spektakel, geen knallende ruzie. Of zoals preses Melle Oosterhuis het verwoorde: “We beseffen dat dit leidt tot verdeeldheid, en dáárom houden we elkaar stevig vast. We hebben elkaar hartelijk lief, dat helpt.” Hij raakt de spijker precies op de kop.

*Ds. Sjoerd Muller, Regenboogkerk Epe
(met toestemming overgenomen uit kerkblad Antenne)*

Vakantieperiode

Vanwege de vakantieperiode verschijnt de volgende nieuwsbrief begin september.

Colofon: Alles uit deze uitgave mag zoveel mogelijk worden gekopieerd en doorgestuurd naar geïnteresseerden. Berichten, opmerkingen, aanvullingen en informatie graag naar: mart.epe@hetnet.nl of naar postbus 137, 8160 AC Epe. Deadline kopij inleveren: uiterlijk de 20^e van de maand. U ontvangt de nieuwsbrief dan aan het begin van de volgende maand.